

עפ"ג 21/26873 - אמיר אל עובה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

06 אוקטובר 2021
עפ"ג 21-06-26873 אל עובה נ' מדינת
ישראל

לבני כבוד סגן הנשיא אליו ביתן - אב"ד
כבוד השופט גילת שלו
כבוד השופט יעקב דנינו
המערער:

נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

מהות הערavo: ערavo על גזר דין של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט ר' סולקין),
בת"פ 18-09-2022 מיום 28/4/2021.

נכחים:

המערער וב"כ עו"ד מירב מזרחי
ב"כ המשיבה עו"ד תhilah גלנטה

פסק דין

המערער הודה בעובדות כתוב האישום שהוגש נגדו והורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 והתנגדות למעצר, לפי סעיף 47 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשל"ט-1969.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 08.07.17, במסגרת פעילות אכיפת תנועה בעיר רהט, שוטרים הבינו במערער שנаг ברכב ולצדו ישב אחיו, הנאשם 2, כשהם אינם חגורים בחגורות בטיחות. אחד השוטרים הורה לumarur לעזר בצד ובקיש ממנו ומאחיו להזדהות באמצעות תעודה זהה. הנאשם 2 הציג תעודה מזהה שלו, והumarur טען שאין בו רשותו תעודה זהה כלשהי. השוטר שאל אתumarur למספר הזהות שלו, והumarur השיב כי הוא אינו זכור אותו. השוטר הציע לו להתקשר לבתו ולבקש שיבאו לו תעודה זהה, והumarur טען שאין מי שיביא לו תעודה זהה. בהמשך לכך, השוטר הודיע לumarur שהוא מעוכב לשם הבאתו לתחנת המשטרה לצורך זהה, וביקש ממנו מספר פעמיים להתלוות אליו. המumarur סירב, והשוטר הודיע לו כי הוא עצור. בשלב זה, הנאשם 2 יצא מהרכב והחל לצעוק. השוטר פתח את דלת הרכב, תפס אתumarur בחולצתו והוציא אותו מהרכב לכיוון הנידת, והשוטר الآخر ביקש מהנאשם 2 שיתרחק. הנאשם 2 התקרכב לשוטר שהוא עםumarur, נשר את ידו וסטר על פניו וכשהשוטר הודיע לו שהוא עצור, הוא התנגד למעצר דחף את השוטר וה飛לן ארצה וברוח מהמקום. המumarur ניסה להשתחרר מאחזית השוטר, וכשהצליח, ברוח גם הוא מהמקום.

שירות המבחן ערך תסוקיר עלumarur ממנו עולה כי הוא בן 25, רווק. ללא עבר פלילי. בשנתיים האחרונות עבד בתחנת דלק ברהט וכשליח פיצה. לדבריו סיים 12 שנות לימוד עם תעודה בגרות. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון והסיכוי שלumarur. ציין כיumarur חש תחששות קיפות ואפליה המתיחסים למעורבותו בתיק, והעריך שההילך המשפטי מהוovo לו גורם מרתק ושהסיכון להישנות מעורבות פלילתית מצדיו הינו נמוך. אשר לשאלת הרשעה, שירות המבחן התרשם כי הרשותumarur עלולה להביא לפגיעה באפשריות תעסוקתיות שלו בעתיד, במידה וירצה ללמידה לימודיים אקדמיים, ובמקום עבדתו הנוכחי. ועלולה להביא לפגיעה בדיומי העצמי. ובוסףם של דברים המליץ לשקוול

את ביטול הרשותה ולחיב את המערער לבצע 140 שעות של"צ.

בית המשפט התייחס לחומרת העבירה של המערער בנסיבותו; עמד על מדיניות הענישה בעבירות נגד אנשי מרות; וקבע כי מתחם העונש ההולם למשיע המערער נע בין מסר קצר שניtin לרצותו בעבודות שירות ועד ששה חודשים מסר. בית המשפט עמד על נסיבותו של המערער, ובין היתר, גילו הצעיר, העובדה שאין לו עבר פלילי והוא מניל אורח חיים נורטובי. עמד על התרומות שירות המבחן מהמערער. על הודהתו. על לקיחת האחריות שלו. ועל החרטה שהביע. קבע כי יש לחרוג בעניינו ל��לא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, וקיבל את המלצה שירות המבחן בנוגע לרכיבי הענישה. אשר להרשותה. קבע כי במקורה זה לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות לחרוג מהכלל של הרשותה, הן מבחינת טיב המעשים והן משומם שלא הוכח שהרשותה המערער תגרום לו לפגיעה בלתי מידית. ובസופם של דברים הטיל על המערער מאסרים על תנאי, קנס בסך 3,000 ל"נ, ושל"צ בהיקף של 140 שעות. מכאן הערעור, המופנה נגד אי ביטול הרשותה המערער.

ב"כ המערער טוענת כי היה על בית המשפט לקבל את המלצה שירות המבחן ולבטל את הרשותה המערער. היא מצינית את נתוני החובים של המערער - צעיר בן 25, נעדר עבר פלילי, העובד לפרנסתו ומשמעות משפחתו, סימן 12 שנים לימוד עם תעוזת בגרות מלאה ושומר על אורח חיים נורטובי ייצרני. מפנה להתרומות שירות המבחן שהמערער הורטע מעורבותו בעבירה, והסיכון להישנות עבירות מצדנו נמוך, ולהערכתו כי הרשותה המערער עלולה להביא לפיטורי, לפגוע באפשרויות תעסוקה עתידיות שלו ולפגוע בדימויו העצמי כאדם שומר חוק. טוענת כי חלקו של המערער בעבירה קטן ושהנסיבות הколоויות מתאימות עקרונית להליך של הסדר מותנה והמדינה לא פעולה לשימוש הסדר מותנה על המקורה. היא מדגישה את הודהת הנאשם בעבודות כתוב האישום כפי שהוא, את החיסכון בזמן שיפוט ואת העובדה שהמערער ממשיך לניל אורח חיים נורטובי ללא מעורבות בפלילים. ב"כ המערער הפנתה לפסקי דין בהם בתי משפט נמנעו מהרשותה נאים אף בהיעדר הוכחת פגעה קונקרטית. וביקשה לבטל את הרשותה המערער.

ב"כ המשיבה צינה כי טענות הגנה בנוסא ההסדר מותנה לא נטענו בבית המשפט כאמור וטענה כי אין מקום להציג לראשונה בהליך הערעור. אשר לBITOL הרשותה, טענה, כי המערער עובד כמתדלק וכשליח פיצה ולא הוצאה כל ראייה לקיומו של נזק קונקרטי למערער עצם הרשותו בדיון. וביקשה לדחות את הערעור.

קרוינו את כלל החומרים שהוצגו לפניינו ושמענו את טיעוני הצדדים והחליטנו לדוחות את הערעור.
נקודות המוצא לדין הינה שאדם שנקבע לגבי כי ביצע עבירה, מושע בדיון. זו הדרך לבטא את הפסול שבמעשה; הרשותה כרוכה בהטלת סטיגמה במושיע, מהוות מרכיב במרכיבי ההרעתה לפרט ולציבור;
וככל זה תורם לאכיפה אחידה ושוויונית.

במקרים מיוחדים וחריגים, כאשר בית המשפט משתמש כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקורה מסוים על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, וכי הפגיעה שתיגרם לנאשם בעיטה של הרשותה היא בלתי מידית ביחס למעשה העבירה שביצע, ניתן לוותר על הרשותה.
(ראה - ע"פ 96/2083 תמר כתב נ' מדינת ישראל. פורסם בנבז. מיום 21.8.97; ע"פ 9893 אסנת

לאופר נ' מדינת ישראל (פורסם בبنבו. מיום 31.12.2007; ע"פ 5985/13) ; וע"פ (31.12.2007) פורסם בبنבו. מיום 14.4.2(2).

ככל, עבירות המבוצעות כלפי אנשי חוק ומרות, כוללות אלמנטים של התרסה והתנגדות למצוור, אין מתאימות להימנעות מהרשעה, נכון אופי העבירה והערכים המוגנים שבסודה, נפיוצתה של העבירה והמסוכנות הטמונה בה. וכך אינטראס ציבורי מובהק להרשייע את מי שנקבע כי הוא ביצע עבירה חזן.

בזמןים אלה, בהם ביטוי האלימות בחברה בכלל ובפרט כלפי גורמי אכיפת החוק, רוחחים, וסוגיות האלימות והסדר הציבורי עומדות לבב סדר היום הציבורי, יש עניין מיוחד להבהיר מסר המגנה כל אלימות ומגן על גורמי האכיפה הנמצאים בחזית המאבק בתופעת האלימות בחברה. צעדים של הרשעה ועונשיה משמעותית תומכים במסר הנדרש.

הairyou בו המערער נטל חלק לא היה דבר של מה בכר ואין מקום לגמד את חומרתו. המערער התchmodק מהזהדות לפני שוטר והתנגד להתלוות אל השוטר ובעקבות זאת התפתחו הדברים לכדי כך שאחיו של המערער תקף שוטר בנשיכה וסטייה, והמערער ואחיו ברחו מהשוטרים לאחר שהשוטרים הודיעו להם על מעצרם. airyou כזה אינו הולם אי הרשעה.

האםירה המופיעה בתסקיר שירות המבחן בדבר הפגיעה העוללה להיגרם לumarur מהרשעתו, ציינה ללא כל בסיס. כדי, נתוני הכלולים במרשם הפלילי של אדם אינם פתוחים לציבור, וublisher רגיל אינו יכול לקבל או לדרש מעובד להציג בפניו את המרשם הפלילי שלו. גם הקבלה ללימודים אקדמיים - המזוכרים בתסקיר - אינה קשורה למספר הפלילי. ובפועל, המערער עובד בעבודה שגרתית שאינה דורשת סיוג מיוחד, והוא ממשיר לעבוד באותה עבודה גם לאחר הרשעתו בדיון.

נתוני המערער חיוביים ותפקודו במסגרת השונות תקין ואכן בית המשפט התחשב בכך וקבע את עונשו של המערער בחירה ממתחם העונש הולם שנקבע, אולם אין נתונים אלה כשלעצמם כדי להצדיק ביטול הרשות המערער בדיון.

טענת המערער שנסיבות המקירה, הנוגעת לעבירה ולumarur, מתאימות להסדר מותנה והיה על המשיבה לקדם הליך כזה בעניינו של המערער, וכי הימנעות המשיבה מלפעול בכיוון זה תומכות בביטול הרשות המערער, אינה מקובלת עליינו.

הסדר מותנה הוא הליך בפני עצמו, שאמנם המדינה היא זו שמחלית באלו תיקים להפעילו, אולם

הנאשם ובא כוחו יכולם וצריכים גם הם לפעול בעניין במקרה שהנאשם מעוניין בכך והדבר לא נעשה מיזמת המדינה. מכל מקום, הlixir זה אמור להתמצות בשלבים הדינמיים ואין מקום להעלותו לראשונה בערכאת הערעור, מבל' שהדברים נתענו וקיבלו את התיחסות הערכאה המבררת. נכון האמור, לא מצאנו עילה מצדיקה להטעב בהחלטת בית המשפט كما להוtier את הרשות המערער על כנה ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום ל' תשרי תשפ"ב,
06/10/2021 במעמד הנוכחים.

אליהו ביטן, סגן נשיאה   **גילת שלו, שופט**   **יעקב דנינו, שופט**